

II.

(Nezakonodavni akti)

MEĐUNARODNI SPORAZUMI

ODLUKA VIJEĆA

od 15. srpnja 2013.

kojom se određene države članice ovlašćuju da u interesu Europske unije ratificiraju ili pristupe Protokolu o izmjeni Bečke konvencije o građanskoj odgovornosti za nuklearnu štetu od 21. svibnja 1963. te da daju izjavu o primjeni odgovarajućih internih pravila zakonodavstva Unije

(2013/434/EU)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 81. stavak 2. u vezi s člankom 218. stavkom 6. točkom (a),

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

uzimajući u obzir prijedlog Europskog parlamenta,

budući da:

(1) Unija radi na uspostavi zajedničkog pravosudnog prostora na temelju načela uzajamnog priznavanja sudskih odluka.

(2) O Protokolu od 12. rujna 1997. (dalje u tekstu „Protokol iz 1997.”) o izmjeni Bečke konvencije o građanskoj odgovornosti za nuklearnu štetu od 21. svibnja 1963. (dalje u tekstu „Bečka konvencija”) pregovaralo se s ciljem poboljšanja naknada za žrtve štete koju su izazvale nuklearne nesreće. Stoga je poželjno da se odredbe Protokola iz 1997. primjene u državama članicama koje su ugovorne stranke Bečke konvencije.

(3) Unija ima isključivu nadležnost u vezi s člancima XI. i XII. Bečke konvencije, kako su izmijenjeni Protokolom iz 1997. u mjeri u kojoj te odredbe utječu na pravila utvrđena u Uredbi Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima⁽¹⁾. Uredba

(EZ) br. 44/2001 zamjenjuje se od 10. siječnja 2015. Uredbom (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima⁽²⁾. Države članice zadržavaju svoju nadležnost u stvarima obuhvaćenima Protokolom iz 1997. koja ne utječu na pravo Unije. S obzirom na predmet i cilj Protokola iz 1997., prihvaćanje odredaba Protokola koje spadaju u nadležnost Unije ne može se odvojiti od odredaba koje spadaju u nadležnost država članica.

(4) Regionalne organizacije za ekonomsku integraciju ne mogu pristupiti Bečkoj konvenciji ni Protokolu iz 1997. Stoga Unija ne može postati ugovorna stranka Protokola iz 1997.

(5) Države članice koje su ugovorne stranke Bečke konvencije i koje nisu ratificirale Protokol iz 1997. prije svog pristupanja Uniji stoga bi trebalo ovlastiti da u interesu Unije ratificiraju ili pristupe Protokolu iz 1997.

(6) Dvanaest država članica Unije, odnosno Belgija, Njemačka, Grčka, Španjolska, Francuska, Italija, Nizozemska, Portugal, Slovenija, Finska, Švedska i Ujedinjena Kraljevina, ugovorne su stranke Pariške konvencije od 29. srpnja 1960. o odgovornosti trećim stranama u području nuklearne energije, kako je izmijenjena Dodatnim protokolom od 28. siječnja 1964. i Protokolom od 16. studenoga 1982. (dalje u tekstu „Pariška konvencija”). Pariška konvencija utvrđuje režim naknada za žrtve štete koju su izazvale nuklearne nesreće na temelju načela sličnih onima iz Bečke konvencije. Protokolom od 12. veljače 2004. (dalje u tekstu „Protokol iz 2004.”) o izmjeni Pariške konvencije poboljšava se sustav naknade štete za žrtve koju su izazvale nuklearne

⁽¹⁾ SL L 12, 16.1.2001, str. 1.

⁽²⁾ SL L 351, 20.12.2012, str. 1.

nesreće. Odlukama Vijeća 2004/294/EZ ⁽¹⁾ i 2007/727/EZ ⁽²⁾ države članice koje su ugovorne stranke Pariške konvencije bile su ovlaštene da u interesu tadašnje Zajednice ratificiraju ili pristupe Protokolu iz 2004. Stoga je objektivno opravdano da se ova Odluka ne bi trebala uputiti onim državama članicama koje su ugovorne stranke Pariške konvencije, a ne Bečke konvencije.

- (7) Nadalje, pet država članica Unije, odnosno Irska, Cipar, Luksemburg, Malta i Austrija, nisu ugovorne stranke Bečke konvencije ni Pariške konvencije. S obzirom na to da se Protokolom iz 1997. mijenja Bečka konvencija i da su Uredbom (EZ) br. 44/2001 države članice za koje je ta Konvencija obvezujuća ovlaštene dalje primjenjivati pravila o nadležnosti, priznavanju i izvršenju koja su utvrđena u njoj, objektivno je opravdano da bi se ova Odluka trebala uputiti samo onim državama članicama koje su ugovorne stranke Bečke konvencije. Sukladno tome, Irska, Cipar, Luksemburg, Malta i Austrija oslanjaju se i dalje na pravila iz Uredbe (EZ) br. 44/2001 te ih primjenjuju u području obuhvaćenom Bečkom konvencijom i Protokolom iz 1997. o izmjeni te Konvencije.
- (8) Posljedično tome, odredbe Protokola iz 1997. primjenjivat će, u pogledu Unije, samo one države članice koje su ugovorne stranke Bečke konvencije u trenutku donošenja te Odluke.
- (9) Pravila o priznavanju i izvršenju presuda utvrđena u članku XII. Bečke konvencije, kako su izmijenjena člankom 14. Protokola iz 1997., ne bi trebala imati prednost nad pravilima kojima se uređuje postupak priznavanja i izvršenja sudskih odluka utvrđenih Uredbom (EZ) br. 44/2001. Stoga bi države članice, koje su ovom Odlukom ovlaštene ratificirati ili pristupiti Protokolu iz 1997., trebale dati izjavu utvrđenu u ovoj Odluci s ciljem osiguravanja primjene odgovarajućih pravila Unije.
- (10) Ujedinjena Kraljevina i Irska, na koje se primjenjuje Protokol br. 21. o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske u pogledu područja slobode, sigurnosti i pravde priložen Ugovoru o Europskoj Uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, sudjeluju u donošenju i primjeni ove Odluke.
- (11) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 22 o stajalištu Danske, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru

o funkcioniranju Europske unije, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Odluke koja za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Vijeće ovime ovlašćuje Bugarsku, Češku, Estoniju, Litvu, Mađarsku, Poljsku i Slovačku da u interesu Europske unije ratificiraju Protokol od 12. rujna 1997. o izmjeni Bečke konvencije o građanskoj odgovornosti za nuklearnu štetu od 21. svibnja 1963 ili mu pristupe.

Tekst Protokola iz 1997. priložen je ovoj Odluci.

Članak 2.

Vijeće ovime ovlašćuje Bugarsku, Češku, Estoniju, Litvu, Mađarsku, Poljsku i Slovačku za davanje sljedeće izjave:

„Sudske odluke o stvarima obuhvaćenima Protokolom od 12. rujna 1997. o izmjeni Bečke konvencije o građanskoj odgovornosti za nuklearnu štetu od 21. svibnja 1963., ako ih je donio sud države članice Europske unije koja je ugovorna stranka tog Protokola, priznaju se i izvršive su u [ime države članice koja daje izjavu] u skladu s odgovarajućim pravilima Europske unije o tom predmetu.”

Članak 3.

Ova Odluka stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4.

Ova je odluka upućena Republici Bugarskoj, Češkoj Republici, Republici Estoniji, Republici Litvi, Mađarskoj, Republici Poljskoj i Slovačkoj Republici u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Bruxellesu 15. srpnja 2013.

Za Vijeće

Predsjednik

V. JUKNA

⁽¹⁾ SL L 97, 1.4.2004., str. 53.

⁽²⁾ SL L 294, 13.11.2007., str. 23.